

[Udenrigsministeren]

Over for repræsentanter for regeringerne i Syrien, Jordan og Libanon understregedes det, at også de burde iværksætte tillidsskabende foranstaltninger. Særligt pegede EF-trojkaen på en ophævelse af den arabiske handelsboycot, som Danmark og EF finder strider mod ånden i fredsprocessen.

Desuden har EF i efteråret 1992 demarcheret i en lang række arabiske hovedstæder med en kraftig opfordring om at ophæve den økonomiske boycot af Israel.

Danmark har endvidere i EF udtalt støtte til tanken om fælles EF-antiboykotlovgivning.

Spm. nr. S 709

Til *landbrugsministeren* (15/4 93) af:

Poul Erik Dyrland (S):

»Vil det på et eksempelvis 10 ha stort landbrugsareal, der nu er braklagt efter gældende regler, og hvor der findes to remiser, være lovligt og uden konsekvens for landmanden at anlægge en vildtfodermark – bestående af eksempelvis majs, fodermarvkål eller honningurt – på f.eks. 1.500 m² i tilknytning til hver remise, og vil det være lovligt at opretholde eller anlægge en fodermark på f.eks. 2.500 m² på et areal, der er braklagt efter gældende regler, og hvor der ikke findes en remise?«

Svar (30/4 93):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Efter de nuværende regler, som alene vedrører braklægning i 1992-93, kan en vildtfodermark som beskrevet i spørgsmålet ikke etableres på et braklagt areal.

Den nuværende bekendtgørelse gælder imidlertid kun et år, og den skal fornys med virkning fra efteråret 1993. I forbindelse med udformningen af de nye regler indgår det i overvejelserne at forøge antallet af arter, der kan udsås til etablering af plantedækket. Landbrugsministeriet har opfordret Vildtforvaltningen og Jægerforbundet til at undersøge mulighederne for at sammensætte vildtvenligt plantedække uden reformafgrøder (korn, ærter, bønner, raps og solsikke).

Spm. nr. S 762

Til *justitsministeren* (23/4 93) af:

Engell (KF):

»Regeringen bedes på baggrund af Menneskerettighedsdomstolens og Kommissionens praksis oplyse Folketinget om den risiko, der er forbundet med, at Menneskerettighedsdomstolen vil kunne fastslå, at Rigsrettens procedurereform er i strid med menneskerettighedskonventionens artikel 6, der tilsikrer enhver en retfærdig rettergang.«

Begrundelse

Menneskerettighedsdomstolen har i flere sager behandlet spørgsmålet om domstolens inhabilitet som følge af den måde, dommere er udpeget på. Domstolen har i sin praksis også tilsidesat afgørelser truffet af »domstole«, der er politisk udnævnt eller udvalgt blandt politikere, uanset at dommerne ikke er udpeget med den konkrete sag for øje. Mit spørgsmål gælder ikke Rigsrettens kompetence, men er alene et spørgsmål om, hvorvidt den danske stat repræsenteret ved Folketinget og Højesteret løber nogen risiko som følge af den konvention, Danmark har tiltrådt, og som sidste år gennem Folketingets vedtagelse blev inkorporeret i dansk lovgivning, hvilket giver konventionen en helt særlig status i Danmark.

Svar (3/5 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Ved skrivelse af 29. marts 1993 besvarede Justitsministeriet spørgsmål nr. 242 og 243 fra Folketingets Retsudvalg. Folketingets Retsudvalg havde blandt andet forespurgt, om justitsministeren var enig i de synspunkter vedrørende Rigsretten, som professor Werlauff havde givet udtryk for i en kronik i Berlingske Tiden den 10. marts 1993.

De synspunkter, som professor Werlauff giver udtryk for i den nævnte artikel, vedrører i et vist omfang de samme forhold, som spørgeren berører i sit spørgsmål og i begrundelsen for spørgsmålet.

I svaret af 29. marts 1993 anførte Justitsministeriet, at de spørgsmål, som professor Werlauff rejser, herunder navnlig om inhabilitet hos Folketinget og Rigsretten, henhører under Folketingets og Rigsrettens kompetence, og at de i givet fald vil kunne rejses under en rigtsretssag.

Justitsministeriet fandt derfor af principielle grunde ikke at burde udtale sig om de rejste spørgsmål.